

Kræftramte børn har behov for tryghed og nærhed

Læserbrev: 22 jan. 2021 i Amtsavisen

Flemming Østergaard, medlem af KD's hovedbestyrelse, Pilevænget 14, Randers

Det er kommet frem, at Sundhedsstyrelsen/Rigshospitalet overvejer en national centralisering af børnekræftbehandlingen, og det mig bekendt uden der er fagligt belæg herfor. I øvrigt uden at universitetshospitalerne i Odense, Aarhus og Aalborg er blevet involveret.

I KD har vi den holdning, at ”det, der ikke er svært, skal være nært”, og for kræftramte børn har det enorm stor betydning, hvor tæt man kan være på sin familie. Det uanset Face Time, Messenger, SMS med videre. Det kan *ikke* erstatte den fysiske nærhed. Det at have far og mor og sin familie tæt omkring sig gør en verden til forskel.

Fra min allertidligste barndom, hvor jeg fik polio i forbindelse med polioepidemien i 1952-1953 og lå på hospital i adskillige måneder, ”popper” det stadig op i mig, når jeg oplever relationer til hospitalsvæsnet. Tilbage i 1952 var der ikke noget, der hed at blive indlagt med sin far eller mor - der var besøgstid, og det var det. Men hvor man dog så hen til besøg, og hvor man da var umådelig trist, når besøgstid var forbi. På det punkt er børn ikke forandret fra dengang og til i dag. Man savner sine forældre og familie, og det så meget mere når et barn er ramt af en alvorlig sygdom. Midt i denne alvorlige situation skal barnet ikke også have denne bekymring oveni, at ens familie bor i Jylland, og at man ikke lige kan få besøg så tit.

Man savner sine forældre og familie, og det så meget mere når et barn er ramt af en alvorlig sygdom.

Så derfor bakker vi i KD op om, at børnekræftbehandlingen bevares her i Jylland og på Fyn. Og det er rigtig glædeligt, at de tre universitetshospitaler (Aarhus, Aalborg og Odense) nu har sat sig sammen og arbejder med fokus på, hvordan de tre hospitaler kan arbejde sammen omkring nærhed og samarbejde til gavn for det enkelte barn fremfor centralisering.